

FIKK IKKE SI ADJØ TIL BARNA!

Ennå ingen redegjørelse fra fengselstyret om mannen som ble forvist fra Norge for alltid

*Jeg lå an noen dager
i Norge for å hilse på mine barn i
Sør-Trøndelag. Fengselstyret
fornektet dog at dette kunne
ikke innvilges. Jeg glemmer
det aldri!*

*Jeg er tvunget til å
reise ens annen, og reiser med
hat og bitterhet til det folk
som jeg mente å hjelpe!*

Dato 27/9-49

Robert Meyer

Faksimile av en del av det brevet Robert Meyer, som er blitt forvist fra Norge for alltid, skrev den dagen han under eskorte ble ført ombord i «Bretagne». Et sannhetsvitne har bekreftet at brevet er skrevet og undertegnet av Robert Meyer. Vi gjengir ordlyden i Meyers egen ortografi og ordstilling:

«Jeg ba om noen dager i Norge før utvisningen for å hilse på mine barn i Sør-Trøndelag. Fengselstyret fandt dog at dette kunne ikke innvilges. Jeg glemmer det aldri.

Jeg er tvunget til å reise (her følger to ord som ikke kan tydes) og reiser med hat og bitterhet til det folk jeg mente å hjelpe.

Oslo, 27/9 —49.

Robert Meyers.

Som kjent av Morgenpostens lesere brakte vi lørdag den opplysning at fengselstyret har foretatt landsforvisning av en nordmann — en tidligere landssviker. Som kjent er det ingen paragraf i norsk lov som tillater landsforvisning.

Vi ba om en redegjørelse for nevnte sak, men ekspedisjonssjef Halvorsen i Justisdepartementet ønsket ikke å uttale seg. Nå er saken kommet i et enda underligere lys. Ikke bare har fengselstyret utvist Robert Meyer på livstid, men han ble nektet å ta farvel med sine barn. Man kan forstå når han skriver: «Jeg glemmer det aldri». Siste avsnitt i Meyers brev skal vi ikke kommentere.

Aftenposten våknet plutselig lørdag i ettermiddagsutgaven etter å ha spilt en fullstendig passiv rolle til de avsløringer om udemokratiske midler våre myndigheter bruker som har vært hovedoppslaget i storparten av den norske presse den siste uken. Bladet behandler landsforvisningen og hevder at det mest graverende som kan sies om saken er at meddelelsen til fangen kanskje er gitt en noe uheldig form, som kan misforstås av folk som ikke har kjennskap til forholdet.

Ekspedisjonssjef Halvorsen opplyser således til avisen at forvisningen bare gjelder prøvetiden og at meddelelsen til fangen ikke er beregnet på offentliggjørelse.

Vi ser oss derfor nødsaget til å gjenta at de første 7 punktene i forskrifter for en fange som skal løslates gjelder for prøvetiden.

Det 8. punktet lyder: «Som særlige forskrifter for ham bestemmes for øvrig at han straks forlater landet og ikke vender tilbake hertil. Han plikter å føre et lovlidig liv og avholde seg fra slik opptreden og virksomhet som kan vekke forargelse eller virke provokatorisk. Han skal snarest søke arbeid.»

Direktor Helge Gleditsch ved Ilebu fengsel, som har undertegnet landsforvisningen, opplyser at han bare har handlet og underskrevet forvisningen etter oppdrag.

Hvis fengselstyret ikke har ment å landsforvise Robert Meyer for

alltid har forskriftene fra fengslet fått en mer enn uheldig form. Meyer har oppfattet bestemmelsene som at han aldri kan vende tilbake til landet, og man kan forstå hans bitterhet overfor fengselstyret som nekter ham å ta farvel med sine barn.

Kanskje det var en idé om ekspedisjonssjef Halvorsen skrev et brev til Robert Meyer i Argentina og forklarte ham hva fengselstyret og Justisdepartementet egentlig har ment. Det er ikke så lett å forstå det etter de dokumenter som foreligger.

J. S. M.

114343